

18-04-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธุปน์

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องมีการวางแผนที่ไม่มียึดจำกัดต่อโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์นี้เพราะลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อสภาพของลูกสูงขึ้นก็จะมีคุณประโยชน์สำหรับทุกคน
- คำถาม:** มีคำกล่าวที่ว่าดวงวิญญาณเป็นศัตรูที่เลวร้ายที่สุดและเป็นมิตรที่ดีที่สุดของตนเอง มิตรภาพที่แท้จริงคืออะไร?
- คำตอบ:** การทำตามศรัทธาของผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอคือมิตรภาพที่แท้จริง มิตรภาพที่แท้จริงคือการจดจำพ่อผู้เดียวและกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกที่เต็มเปี่ยมจากพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกวิธีการสร้างมิตรภาพนี้ให้กับลูก ในยุคบรรจบพบกันที่ลูกๆ ดวงวิญญาณกลายเป็นมิตรที่ดีที่สุดของตนเอง
- เพลง:** ลูกใช้เวลากลางคืนในการนอนหลับและเวลากลางวันในการรับประทาน....

โอมซานติ เพลงนี้ในความเป็นจริงแล้วเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในทั่วทั้งโลก การร้องเพลง การศึกษาคัมภีร์และการไปจาริกแสวงบุญทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าหนทางของความรู้หมายถึงอะไรและหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงอะไร พระเวทย์ คัมภีร์ อุปนิษต ฯลฯ ทั้งหมดล้วนเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา รางวัลของความรู้จะคงอยู่ในเครื่องจักรแรกและความเลื่อมใสศรัทธาจะคงอยู่เครื่องจักรถัดไป ในขณะที่ทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธาลูกต้องลงมา ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็ลงมา และจากนั้นเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดที่เป็นสภาพของการขึ้นสูงของลูก นี่เรียกว่าหนทางของความรู้ ได้มีการจดจำเกี่ยวกับความรู้ว่าสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตภายในหนึ่งวินาที อาณาจักรของราวันที่คงอยู่มาตั้งแต่ยุคทองแดงเริ่มต้นกำลังจะจบสิ้นลงและแล้วอาณาจักรของรามก็จะเริ่มขึ้น เมื่อลูกจบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกในละคร ทุกคนจะได้รับประโยชน์เนื่องจากสภาพที่สูงขึ้นของลูก คำพูดเหล่านี้ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ใดคัมภีร์หนึ่ง เมื่อสภาพของลูกสูงขึ้นก็จะมีคุณประโยชน์สำหรับทุกคน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นให้แก่ทุกคน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายเช่นเดียวกับชั้นยาชีประเภทต่างๆ มากมาย ฯลฯ ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรเป็นหลายแสนปี ความคิดของสังคราจารย์นั้นคือวงจรคงอยู่เป็นเวลายาวนานถึง 10,000 ปี มีความแตกต่างมากมายเช่นนี้! แล้วบางคนยังพูดว่าแต่ละวงจรคงอยู่เป็นเวลาหลายแสนปี มีมนุษย์มากมายความคิดเห็นมากมายและศาสนาต่างๆ มากมายในยุคเหล็ก ในยุคทองมีเพียงทิศทางเดียวเท่านั้น พ่อหนึ่งท่านที่และบอกลูกเกี่ยวกับความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลก ใช้เวลานานแค่ไหนที่ท่านจะบอกสิ่งนี้กับลูก? ท่านยังคงบอกเรื่องเหล่านี้แก่ลูกต่อไป ลูกต้องไม่ถามว่าทำไมลูกถึงไม่ได้รับการบอกเรื่องทั้งหมดนี้มาก่อน เด็กๆ ได้รับการสอนในโรงเรียนตามลำดับกันไป เด็กเล็กๆ ก็มีอวัยวะที่เล็กและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการสอนน้อยมาก เมื่อพวกเขาโตขึ้นและอวัยวะของพวกเขาเติบโตขึ้น ล้อของสติปัญญาของพวกเขาก็เปิดออกและพวกเขาก็สามารถซึมซับบทเรียนของพวกเขาได้ ไม่มีสิ่งใดสามารถปลูกฝังในสติปัญญาของเด็กเล็กๆ ได้ เมื่อพวกเขาเติบโตใหญ่ขึ้นพวกเขากลายเป็นนักกฎหมายหรือผู้พิพากษา ฯลฯ สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นที่นี่: สติปัญญาของบางคนสามารถซึมซับความรู้นี้ได้เป็นอย่างดีมาก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ และดังนั้นในเวลานี้ลูกควรจะมีการวางแผนต่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์และมนุษย์ก็ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ในโลกที่บริสุทธิ์มนุษย์นั้นบริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ความรู้ทั้งหมดนี้จำเป็นต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา ในเวลาไม่มีใครมีสติปัญญาที่รักพระเจ้า ลูกๆ จดจำพ่อและลูกบางคนก็มีความรักอยู่ภายในต่อท่าน ลูกดวงวิญญาณรักพ่อ ลูกมีความนับถือต่อพ่อเพราะลูกได้ตระหนักรู้จักท่าน เวลาที่ลูกอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังรับฟังชีพบาบา ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์, มหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความรัก และมหาสมุทรแห่งความปิติ นั่นคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ตรีมูรติชีวา, ผู้ประทานความรู้ของกิตะคือผู้ที่พูด ลูกต้องใช้คำว่า“ตรีมูรติ”อย่างแน่นอน เพราะตรีมูรติได้รับการจดจำ การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ดังนั้นความรู้ต้องได้รับผ่านบราห์มาอย่างแน่นอน กฤษณะจะไม่พูดว่า“พระเจ้าชีวาพูด” ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นด้วยการดลใจ ชีพบาบาไม่สามารถเข้ามาในตัวเขา(กฤษณะ)ได้ ชีพบาบาเข้ามาในโลกต่างแดน ยุคทองคือดินแดนของกฤษณะ และดังนั้นคำยกย่องของแต่ละคนจึงแตกต่างกัน นี่คือนัยสำคัญ ไม่มีใครในยุคทองศึกษากิตะ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีการศึกษาที่ตะขาคิดแล้วชาติเล่าสิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในหนทางของความรู้ สิ่งต่างๆ ของความรู้ไม่มีอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่พ่อผู้สร้างให้

ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเป็นผู้สร้างได้ มนุษย์ไม่สามารถพูดได้ว่า “ฉันคือผู้สร้าง” พ่อเองที่พูดว่า: ฉันคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความรักและผู้ที่ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน คำยกย่องของกฤษณะแตกต่างไปจากสิ่งนี้อย่างสิ้นเชิง ดังนั้นจึงเขียนความแตกต่างของคำยกย่องของพวกเขาให้ถูกต้องเพื่อว่าคนที่ที่ผู้คนอ่าน พวกเขาจะเข้าใจว่ากฤษณะไม่ใช่ผู้ประทานความรู้ของกิตะ ลูกจะได้ชัยชนะเมื่อพวกเขายอมรับประเด็นเดียวนี้ ผู้คนทุกชัระทอมอย่างมากเพื่อกฤษณะเช่นเดียวกับที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวาเตรียมที่จะตัดคอของตนเอง ทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการที่จะทำคือการไปหาชีวา ในทำนองเดียวกันผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะก็คิดว่าพวกเขาจะไปหากฤษณะ อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถไปหากฤษณะได้ ไม่มีเรื่องของการสังเวยตนเองต่อกฤษณะ ผู้คนสังเวยตนเองต่อเทพเจ้า ไม่มีใครสังเวยตนเองต่อเหล่าเทพ ลูกคือเทพเจ้าเหล่านั้น ลูกเป็นของชีพบบา ดังนั้นพวกเขาจึงสังเวยตนเองต่อชีพบบาด้วยเช่นกัน เรื่องราวของความรุนแรงได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ ลูกคือลูกของชีพบบาและเป็นสิ่งที่อยู่ในจิตใจของลูก ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของลูกที่ลูกสังเวยต่อท่าน ไม่มีสิ่งใดมากไปกว่าสิ่งนี้ เหตุนี้เองผู้คนจึงสังเวยตนเองต่อชีวาและเทพเจ้า เวลานี้รัฐบาลได้หยุดผู้คนจากการสังเวยตนเองที่ชีพบาคิจดาบนั้นไม่มีอยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้ว เมื่อบางคนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาฆ่าตัวตาย นั่นคือวิธีที่จะกลายเป็นศัตรูของตนเอง มีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะกลายเป็นมิตรกับตนเอง พ่อได้บอกลูกว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกที่เต็มเปี่ยมของลูกจากพ่อ เผาแต่ทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียว นี่คือการเป็นมิตรที่แท้จริง ดวงวิญญาณมนุษย์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นศัตรูของตนเอง เมื่อพ่อมาและให้ความรู้นี้แก่ลูกๆดวงวิญญาณ ลูกก็กลายเป็นมิตรกับตัวลูกเอง ลูกๆดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันและทำให้ทุกดวงวิญญาณเป็นมิตรกับตัวเขาเอง ลูกๆแต่ละดวงวิญญาณกลายเป็นมิตรกับตนเอง เมื่อพวกเขาได้รับศรัทธา พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาจะทำตามคำแนะนำและหนทางของพ่อเท่านั้น ลูกได้ทำตามการกำหนดของตนเองเป็นเวลาครึ่งวงจร เป็นด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกได้รับการหลุดพ้น ลูกต้องไม่ใช้การกำหนดของตัวลูกเองในสิ่งนี้ พ่อเพียงแต่ให้หนทางและคำแนะนำแก่ลูก ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ ด้วยการมีการกระทำที่ดีที่นี้ ลูกจะได้รับผลดีในชาติเกิดถัดไปของลูกในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์แห่งความตาย อย่างไรก็ตามเพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ตามลำดับกันไป สถิติปัญญาของลูกบางคนก็สามารถซึมซับความรู้ได้อย่างดีมาก คนอื่นไม่สามารถซึมซับความรู้นี้ได้แล้วครูจะทำอะไรได้? ลูกจะร้องขอความเมตตาหรือพรจากครูหรือ? ครูสอนแล้วก็กลับบ้านของเขา เมื่อลูกๆไปโรงเรียน ก่อนอื่นพวกเขาจะสวดมนต์ต่อพระเจ้า: โอ้ พระเจ้า! ทำให้ฉันสอบผ่านแล้วฉันจะออฟเฟอร์ไบ้กแก่ท่าน! พวกเขาจะไม่เคยพูดกับครูของเขาว่า“ให้พรแก่ฉัน!” ในเวลานี้ดวงวิญญาณสูงสุดคือครูของเราพร้อมกับเป็นพ่อของเรา เป็นที่เข้าใจว่าลูกได้รับพรของพ่อของเขาเสมอ ชายคนหนึ่งปรารถนาที่จะมีลูก: เมื่อฉันมีลูกชาย ฉันจะให้ทรัพย์สินสมบัติของฉันแก่เขาได้ นั่นคือพร เป็นกฎสำหรับลูกชายที่จะได้รับมรดกจากพ่อของเขา แต่เวลานี้ทุกคนยังคงกลับมาตาโมประธานอยู่เรื่อยๆ พ่อเป็นเช่นไรลูกก็เป็นเช่นนั้น แต่ละวันทุกสิ่งกำลังกลับมาตาโมประธาน ธรรมชาติกำลังกลับมาตาโมประธานด้วย นี่คือนิรันดร์แห่งความทุกข์ หากโลกนี้จะคงอยู่เป็นเวลาอีก 40,000 ปี แล้วสภาพของโลกจะเป็นเช่นไร? สถิติปัญญาของมนุษย์กลับมาตาโมประธานอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ด้วยการกำหนดสถิติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ ลูกก็ได้รับแสงสว่าง พ่อพูดว่า: ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมารู้แจ้งมากเท่านั้น ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และการรู้แจ้งของลูกก็เพิ่มขึ้น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็ไม่ได้รับการรู้แจ้ง ด้วยการมีการการจดจำระลึกถึง, การรู้แจ้งของลูกก็เติบโตขึ้น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงหรือลูกมีการกระทำที่เป็นบาป แสงของลูกก็จะริบหรี่ลง ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสะโตประธาน ประเด็นเหล่านี้จะต้องเข้าใจ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง ลูกสามารถเขียนว่า: ศรัทธากฤษณะไม่สามารถให้ความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง สถานภาพของกฤษณะคือรางวัล จงเขียนด้วยเช่นกันว่า: เวลานี้ดวงวิญญาณกฤษณะอยู่ในชาติเกิดที่ 84 ชาติเกิดสุดท้ายของเขา และกำลังรับความรู้ใหม่อีกครั้ง แล้วเขาจะกลายเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง พ่อยังอธิบายด้วยเช่นกันว่าจะมี 900,000 ในยุคทอง แล้วจำนวนนั้นจะเพิ่มขึ้น มีสาวใช้และคนรับใช้มากมายที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มจะอยู่ที่นั่น นี่เป็นบัญญัติของ 84 ชาติเกิด ผู้ที่สอบผ่านด้วยคะแนนเต็มคือผู้ที่มาก่อน ยิ่งลูกมาช้ากว่ามากเท่าไร ก็จะทำให้เวลาอาครนั้นเก่ามากเท่านั้น อาครนั้นใหม่เมื่อมีการสร้างขึ้นในตอนแรก จากนั้นในแต่ละวันช่วงอายุของมันก็จะลดลง ที่นั่นจะมีพระราชวังทองคำและพระราชวังเหล่านั้นจะไม่เก่า ทองคำส่องประกายเสมอแต่ก็ยังต้องมีการทำความสะอาดอย่างแน่นอน แม้ว่าเครื่องประดับเหล่านั้นอาจทำจากทองคำแท้ แม้กระนั้นประกายของมันก็จะลดลงและดังนั้นจึงจำเป็นต้องขัดเงา ลูกๆควรจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอที่ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ และนี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกในนรกนี้! สิ่งใดก็ตามที่ลูกมองเห็นด้วยตาของลูก ลูกรู้ว่ามันเป็นของโลเก่าและร่างเก่าของลูกนี้ เวลานี้ลูกจะรับร่างใหม่ในโลกใหม่ยุคทอง วัตถุธาตุทั้งห้าที่นั่นก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ไตรตรอมมหาสมุทรของความรู้ในวิธีนี้ นี่คือการศึกษาลูก การศึกษานี้ของลูกจะดำเนินต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย เมื่อ

การศึกษาสิ้นสุดลงการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นลูกควรพิจารณาว่าตนเองเป็นนักเรียนและอยู่ในความสุขที่พระเจ้ากำลังสอนลูก ความสุขนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก อย่างไรก็ตามมายาก็ทำให้ลูกทำกรรมที่ผิดด้วยเช่นกัน บางคนอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาห้าถึงหกปีแล้วมายาก็ทำให้พวกเขาตกลงมา เมื่อลูกตกลงมา ลูกไม่สามารถไปถึงสภาพนั้นได้อีกครั้ง เมื่อรู้ว่าลูกตกต่ำลงมาแล้วลูกก็เกลียดตัวเอง ลูกๆต้องจดจำทุกสิ่ง ลูกๆแต่ละดวงวิญญาณรู้เกี่ยวกับชีวิตของลูกเองและบาปที่ลูกได้ทำในชาติเกิดนี้ ลูกบางคนมีสติปัญญาที่ทึบในขณะที่บางคนมีสติปัญญาที่กว้างไกลและมองเห็นการณ์ไกล ลูกสามารถจำประวัติในวัยเด็กของลูกได้ บาบอบอกประวัติในวัยเด็กของท่านแก่ลูกด้วยเช่นกัน บาบามากระทั้งจดจำบ้านที่ท่านอาศัยอยู่ได้ แต่ต้องมีบ้านใหม่ลูกสร้างขึ้นในสถานที่นั้นแล้วในขณะนี้ ลูกสามารถจดจำเรื่องราวชีวิตของลูกได้ตั้งแต่เมื่อลูกอายุหกขวบ หากลูกลืมสิ่งนั้นแล้ว ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาทึบ พ่อพูดว่า: เขียนชีวประวัติของลูก เป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของลูกเอง ลูกสามารถรู้ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นในชีวิตของตนเอง ได้มีการเขียนถึงชีวิตของคานธีและเนห์รูลา ไว้มากมายหลายเล่ม ในความเป็นจริงชีวิตของลูกนั้นมีคุณค่ามาก เป็นชีวิตที่มีหัตถ์ศรัทธา! นี่คือนิยามชีวิตที่มีคุณค่ามากที่สุดของลูก ลูกไม่สามารถอธิบายได้ ในเวลานี้มีเพียงลูกเท่านั้นคือผู้ที่ทำงานรับใช้ ลักษณะและนารายณ์ไม่ได้ทำงานรับใช้ใดๆ ชีวิตของลูกมีคุณค่ามาก ลูกทำงานรับใช้ของการทำให้ชีวิตของผู้อื่นมีค่าเช่นเดียวกับชีวิตของลูก ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีก็มีค่าควรแก่การได้รับค่ายกย่อง มีวัดของไวชนาฟที่เวียลา เวลาลูกกำลังกลายเป็นไวชนาฟที่แท้จริง ไวชนาฟหมายถึงผู้ที่บริสุทธิ์ เวลานี้อาหารของลูกคือมังสวิรัตที่บริสุทธิ์(ไวชนาฟ) ลูกคือไวชนาฟ(บริสุทธิ์)ด้วยเช่นกันในแง่ของกิเลสอันดับแรก ลูกๆบราห์มา Kumar และกุมารีทั้งหมดคือลูกๆของจกาดัมบา มีบราห์มาและสรีสวตีและที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆของพวกเขา เทพเจ้านั้นตามลำดับกันไปและพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชาตามนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีประโยชน์ที่จะพูดว่าพวกเขามีแผนมากมาย ฯลฯ เป็นเพราะลูกทำให้ผู้คนมากมายหัดเทียบกับตัวลูกเองที่มีการแสดงให้เห็นแผนมากมาย มีการแสดงภาพบราห์มาที่มีรอยแขนหรือพื้นแขน ทุกสิ่งเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อบอกลูกว่า: จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง! อย่าได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์! อย่าได้ทำลายทุกสิ่งเพื่อใครบางคนด้วยการแสดงหนทางที่ผิดให้แก่พวกเขา! อธิบายหนึ่งประเด็นหลัก: จดจำพ่อและมรดก! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การสรรเสริญและการกราบไหว้บูชา จงกลายเป็นไวชนาฟที่แท้จริง พร้อมกันกับการทานอาหารที่บริสุทธิ์ ลูกต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน รับใช้ผู้อื่นมากมายในช่วงชีวิตที่มีคุณค่าที่สุดของลูกและทำให้ชีวิตของพวกเขาสูงขึ้น
2. มีโยคะกับพ่อมากเพื่อให้แสงของลูกดวงวิญญาณเพิ่มขึ้น อย่าทำกรรมที่เป็นบาปใดที่จะทำให้แสงของลูกหรี่ลง จงกลายเป็นมิตรกับตนเอง!

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเป็นสักขีพยานที่จบสิ้นจิตสำนึกที่เป็นร่างในรูปที่สูงส่ง การไม่ให้ความเคารพต่อความคิดเห็นของผู้อื่นหรือพูดแทรกขัดจังหวะพวกเขาเป็นรูปที่สูงส่งของจิตสำนึกที่เป็นร่าง มันทำให้ลูกดูถูกตัวลูกเองและคนอื่น ๆ นี่เป็นเพราะผู้ที่พูดขัดจังหวะคนอื่นมีความหยิ่งยโสและคนที่ถูกขัดจังหวะก็มีความรู้สึกได้รับการดูถูก ดังนั้นในขณะที่รักษาพรของการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางไว้ในสำนักกูรูของลูก จงสร้างทุกความคิดและทำทุกการกระทำโดยการถือโล่ของละครและอยู่บนรางของละคร จบสิ้นรูปที่สูงส่งของ“ฉัน”นี้ และให้ความเคารพและความรักกับทุกคน และพวกเขาจะร่วมมือกับลูกตลอดเวลา

คติพจน์: บนพื้นฐานของน้ำของศรัทธาของพระเจ้าจงทำให้เมล็ดของกรรมมีพลัง

*** โอม ขานติ ***